

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 12 mars 1894 kl. 3 e. m.

Andra Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 3, i anledning af väckt förslag till lag angående cigarrbodars stängning under viss tid.

Uti en till utskottets behandling hänvisad motion, n:o 46, föreslår herr *E. J. Ekman*, »att Riksdagen för sin del ville besluta följande lag:

Bod eller lokal, der tobak eller hvad deraf är för färdigadt hålles till salu, skall vara stängd från kl. 12 på natten till kl. 5 på morgonen. Öfverträdelse häraf straffes med böter från 5 kronor till 20 kronor.»

Till stöd för detta sitt förslag anför motionären:

»Det torde vara bekant, att inom de större städerna, särskildt Stockholm, finnes en mängd smärre cigarrbutiker, som äro rigtiga nästen för osedlighet, synnerligen nattetid. De skylta väl med en mängd cigarrlådor, men de flesta af dem lära vara tomma. Under det att ordentliga cigarrhandlare stänga sina butiker åtminstone före kl. 12 på natten, så hålla de förr omnämnda öppet ända fram på morgnarna. Dessa förvandlas på eftermidnatten till rigtiga bordeller, der ett sedeslöst lif föres under sken af att butikerna äro öppna för tobaksförsäljning.

Häremot hafva de ordentliga cigarrhandlarna uttalat sitt missnöje, anseende med rätta nämnda ställen vara rigtiga skamfläckar för de verkliga cigarraffärerna. Och hvarje vän af ordning och sedlighet måste anse det i högsta grad önskligt, att något göres för att äfven härutinnan en förändring till det bättre måtte åstadkommas.

Då onekligen intet behof förefinnes att hålla cigarrbodas öppna längre än till kl. 12 på natten, men det deremot för arbetaren kan vara af vigt,

Bih. till Riksd. Prot. 1894. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 8 Häft. (N:o 8).

att de få öppnas kl. 5 på på morgonen, emedan några då gå till sina arbeten, så vågar jag vördsamt föreslå» — —.

Såsom af motiveringen synes, skiljer motionären emellan å ena sidan »de verkliga cigarraffärerna» med »de ordentliga cigarrhandlarne» som »stänga sina butiker åtminstone före kl. 12 på natten», och å den andra »en mängd smärre cigarrbutiker» inom de större städerna, särskildt Stockholm», hvilka hålla öppet ända fram på morgnarna» och »som äro riktiga nästen för osedlighet». Emot dessa sistnämnda riktas motionärens sitt förslag; men yrkar dock mycket mer, än hvad i motiveringen angifves. Ty »*bod eller lokal der tobak eller hvad deraf är förfärdigadt hålles till salu*», inbegriper tydligen icke blott smärre cigarrbutiker i Stockholm, utan *alla* cigarrbutiker, stora så väl som små, i hela riket, och tillika alla salubodar, der jemte andra varor af olika slag äfven snus, tobak eller cigarrer försäljas, samt dertill alla caféer, restaurationer och hoteller, i hvilka cigarrer emot betalning kunna erhållas. Om det än medgifves, att »intet behof förefinnes att hålla cigarrbodar öppna längre än till kl. 12 på natten», så följer icke deraf såsom någon oemotsäglich konsekvens, att alla ofvan uppräknade lokaler ovilkorligen måste hållas stängda under viss tid. Ty om man bortser från sådana förhållanden, som motionären lägger vissa cigarrbutiker till last, förefinnes, enligt utskottets uppfattning, intet skäl att genom undantagslagstiftning göra inskränkingar uti de hederliga cigarraffärerna mer än i andra lofliga näringsgrenar.

Men nu har motionären uppgifvit om »en mängd smärre cigarrbutiker» inom de större städerna, särskildt Stockholm», att »dessa förvandlas på eftermidnatten till riktiga bordeller, der ett sedeslöst lif föres under sken af att butikerna äro öppna för tobaksförsäljning». Någon utredning eller bevisning i detta afseende har motionären dock icke förebragt. Såvidt till utskottets kunskap kommit, lära cigarrbutiker icke hållas öppna öfver midnatt annorstädes än uti Stockholm. Beträffande dessa sistnämnda sålunda utpekade butikerna torde somliga vara sådana »nästen», som motionären uppgifvit. Om detta öfverklagade onda, der det finnes, kunde hämmas, sedlighet och ordning främjas genom den föreslagna åtgärden, vore visserligen skäl förorda densamma, men utskottet vågar ej hoppas så kraftig verkan deraf. Der intet brottsligt kan påvisas, der lärers »förändring till något bättre» icke kunna åstadkommas derigenom, att cigarrbutiken stänges 5 timmar, om den får vara öppen 19 timmar om dygnet. Ty om *cigarrer* icke få användas till

»skylt», så är det ju en lätt sak att dertill använda någon annan lofig vara, ifall skylt anses behöflig. Men det anmärkta förhållandet torde kunna fortfara lika lätt utan hvarje skylt, ty ingen lär kunna förmenas att hålla sina rum upplysta hela natten, eller förvägras att släppa in den som klappar under hvilken tid som helst på dygnet. Det i motiveringen angifna, i och för sig behjertansvärda, ändamålet kan således enligt utskottets uppfattning icke uppnås genom det ifrågasatta lagförslaget. Skulle åter förhållandena vara sådana, att cigarrbutiker, som hålla öppet efter kl. 12 på natten, kunna bevisas vara så beskaffade »skamfläckar», som motionären låter förstå, så finnas straffbestämmelser i gällande strafflag, som på dylika fall ega tillämpning.

Med det anförda vill utskottet alltså icke hafva förnekat hvarken det ifrågavarande ondas tillvaro ej heller behovet af ytterligare lagstiftningsåtgärder till förekommande af osedlighet och af skärpta bestämmelser om gällande lagars efterlefnad i thy fall. Men att i detta syfte föreslå någon skrifvelse till Kongl. Maj:t i anledning af motionen — det högsta som kan ifrågasättas — dertill har utskottet så mycket mindre anledning, som detta ärende redan utgör föremål för Kongl. Maj:ts pröfning i anledning af Riksdagens skrifvelse (n:o 90) den 5 maj 1893, deri Riksdagen anhöll, att »Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke de lagbestämmelser, som afse förekommande af osedlighet eller lockelser dertill, må kunna göras mera verksamma genom att fullständigas och i öfrigt mera lämpas efter nu rådande förhållanden, särskildt med afseende å tillsynen öfver dessa bestämmelsers efterlefnad, samt derefter vidtaga de åtgärder häraf kunna föranledas.»

På grund af det anförda hemställer utskottet,

att motionen icke må till någon Kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 mars 1894.

På utskottets vägnar:

O. W. REDELIUS.
